

тѣ человѣчески, за да види, има ли който да разумѣва (или) да търси Бога. Сичкы-тѣ ся отбыли отъ пѣть-тѣ, сичкы-тѣ ся развратили; нѣма добродѣтелянь, нѣма нито единъ., (Псал. 13. 2, 3.)

Подирь това му истълкува, че за грѣхове-тѣ има отредено вѣчно наказаніе, и той изучи наустъ нѣколко стихове отъ Св. Писаніе колкото ся относять до това. Единъ отъ тѣзи стихове съдържава думы-тѣ на Спасителя, съ които той изображаява състояніе-то на грѣшници-тѣ въ день-тѣ на страшный Сѣдъ. “И ще отидѣтъ (грѣшнитѣ) въ вѣчнѣж мѣкѣ., (Матѣ. 25. 46.)

И тѣй млада-та Господжя показа на Хенриха, че и той както и сичкы-тѣ хора сѣ грѣшны, и че за туй насъ ни угрожава вѣчна мѣка; че ный неможемъ самы себеси да избавимъ отъ туй наказаніе или да ся омыемъ отъ грѣхове-тѣ. И пристигнѣ тя да го доведе до туй, що той въ смущеніе да ѣж попыта, какво да прави той за да бѣде